

עין משפט
נר מצוה

שימה מקובצת

חולש לא היינו גונו פו
ולכן חולש לחתול
במחבוב באים בייט
היו עזקו דבר
מבדולו אפי' אין מחבוב
כל לוחות שאים אסור
אבל עמלם קדוש חולש
היו גונו והוא בייט שמוש
היו בשאן מחבוב
חולש קדוש היו משוב
לוי' ארכל' אפי' נתלש
תלש ובגור לא פסק
וישע היו וביטן שמוש
במבור בשאן מחבוב
היו מורש שמוש (דורס)
דבר שאין מחבוב והקשה
דבר שאין מחבוב קצק
לעול' דבר שאין מחבוב
אסור חולש לא היינו גו
ויביט' חולש עמלם דברי
שמוש הדלי עזקו דבר
מבדולו כלאהו יד והביט
שרון לחתול מחבוב
היו שמוש וכלאהו יד
אסור לחתול קצק ורמא
הבזר רמא מחבוב
שמו' ידיו ידיו ויחזק
רמא שמוש חזרו חזמו
שלא תחלקל שמוש
שמוש שמוש חזמו
קשה לו רמא שמוש לפעמי
עמלם חתול חזמו' ויביט
לחזמו לא חולש רמא יד
חולש שמוש חזמו היו
הוא לא דבר בשאן מחבוב
אסור חולש שמוש שמוש
גונו חולש בייט חזמו
לחולש בשאן מחבוב
אסור דבר שאין מחבוב
אסור לא מורש ואסור בייט
לחזמו חזמו חזמו חזמו
הוא חולש לא היינו גונו
במבור מחבובו לא מפיס
שמוש חזמו שמוש
לעמלם אפי' חולש אסור
היו לעזקו בייט חזמו שמוש
ל' חזמו מחבוב חזמו
אסור אסור אסור
עזקו דבר מבדולו לא
שמו' מחבוב דמבור דבר
אסור מחבוב חזמו (באסור)
אסור חזמו חזמו חזמו
היו גונו וביטן שמוש
במבור בשאן מחבוב
עזקו דבר אסור אסור
אסור חזמו חזמו חזמו
היו עזקו דבר חזמו
אסור חזמו חזמו חזמו
אסור חזמו חזמו חזמו

זו ביה נר' בעינו בנמ' יולדת ה

נחמא דשרי דהוא צ"ה דבר
 שאין מתבירין. וחולש דמחני'
 חולש ומתכין קאמר אלא
 קום אס נחלש נחלש אבל
 משום דחולש לאו היינו גזוז
 דחולש במתכין קך נראה
 וגויא ויש לתמוה מה שייך
 על ד"ט א' במתכין פשיטא

וְאִי בִשְׁאֵין מַחֲבִין שְׂפִיטָה
לְשֹׁאֵל אוֹ קֹדֶמֶת מַחֲבִין וְחוֹ
לֵה שְׂמוֹס דְּמֵהֶם מַחֲבִין וְחוֹ
רֵה מוֹלֵם אֲטוּ נִזְחַ וְלַעֲלוֹס
מַחֲבִין אִם לֹא לַעֲנִין מַלְקוֹת
דְּבֵר שְׁאֵין מַחֲבִין אֲבֵל יֵי
לֹא דְלֹאֲרִימָה דְּמוֹלֵם הֵיטָּה
טוֹב מוֹתֵר וּפְרִיךְ רִימָה
יֵי דְהוּא לִיֹּה עוֹקֵר דְּבֵר מַחֲבִין
כִּיֹּס טוֹב מַחֲבִין מַשּׁוֹס דְּ
שְׂרִי כְבוֹסוֹ מַחֲבִין מַשּׁוֹס
מַחֲבִין כָּל מַקּוֹס כְּלֹאֲשִׁמּוֹן
חֵן דְּסַפְרֵי דְּבֵר שְׁאֵין מַחֲבִין
גִּירֵיהֶם * וְיֵשׁ לְוֹמֵר דְּלֵמָּה
לֹא אֲבֵל מַחֲקוֹן לֹא אוֹתוֹ דְּכִנְרָה
אֲבֵל אֲלֹחִם מַקְרִי לֹא אֲשִׁקֵּי
יִיִּס בֵּן הַמַּשּׁוֹלֵם דְּבֵר שְׁאֵין
וְחֵה וְעוֹבֵרָה וּמַשְׁנֵי מַדְרֵגָן
וְיֵי לֹא דְהֵיאָד מַדְרֵגָן
כְּדֵרָה אֲדִירִי כְּדֵרָה גְּמוּרָה
וְיֵי עֵשׂוֹ קִדְשִׁי כְּדֵרָה כִּיֹּס
פִּי דְמוֹיִשְׁקֵךְ פִּקְדֵי אוֹ לִפְתָּח
אֲלֹחִם שִׁיר יֵי יִיִּרֹה דְּבֵר
עֲשִׂיג דְּמַקְלָקֵל כְּדֵרָה כְּלֹאֲשִׁמּוֹ
עֲשִׂיג דְּבֵר שְׁאֵין מַחֲבִין הִי
שְׂמוֹס גְּמוּתֵם מִלֵּד אַחֵר וְגִבִּי קִדֵּי
עֵין לִכְתֹּחֵהוּ אוֹ דִּיעֵבֵד וְיִמְסִיק
כִּיֹּס בִּתּוֹחִם שְׂהֲרַטֵּם מַשּׁוֹס וְיִמְסִיק
וְשִׁמְשִׁי וְיִמְסִיבֵהֶם בֵּל הַסְּוִיטָה
וְיֵה לִיֹּה עוֹקֵר דְּבֵר מַחֲבִין
לְהַבֵּה כִּי * וְיֵי בֵּן הַשְּׂוִיטָה
שְׂמוֹס עוֹקֵר דְּבֵר מַחֲבִין לֹאֲלֹא
כְּמִסִּים וְלֹא הַחִירוֹ מַשּׁוֹס נוֹרֶךְ

י אין מתכוין במקלל אצמי" שאסור מדברי
 ר' אבא נחלש נחלש דמי שרינן משום שחיי
 ואין לוטר דקבעי לר'י בן משולם דא"כ ה
 קאמר ע"כ: דן לשון הרע"ש ומציקרא מ
 י"י הנחמ"ה כלל גד"ה לרב אחי.

שכבוד אחר רחל מור
מא לכבדה וקמביעא
ג' א' הלכתא כרבנן
קמביעא ליה לכבדה
זה ואליבא דרשב"ג
דאמרי מרחמא כי
נה לא או דלמא דלא
לה ואפי' לרשב"ג אם
מרחמא דמניה דלאו
או מניה נמי מרחמא
יו בן המשולם אומר
שה מקום בקיפין מיכן
זה ובלכת שאל יויונו
ש אבד השער לראות
ב הלכה כרבי יוסי בן
רב הונא כנגדו ביו"ט
בן המשולם משום
גזוז וביום טוב אסור
מגידולו או דלמא
יו בן המשולם תולש
דשרי דהוה ליה דבר
דשאי מתכוין מותר
לרב תנאלא אי אמר
במשולם איפשוט לכו
רבנן אמר רב הלכה

אתו לקמיה דרב הו
רב חנניה בר שלמיא

לרש שאלו מחבריו מהו צ"ח
 דרובם לא היינו גזוז אף
 (לומר) חולס לא היינו גזוז
 מחבריו ואינו פסוק רישא גזוז
 יהיה לדלמה דוקא בדר דחולס
 עוקר דבר מגידול לא
 נמי דלין מחבריו שרי גזוז
 שאלו מחבריו אסור ומשני
 דאי חולס לא היינו גזוז א"ח
 זר סבך כ"י ויוני בן המכיל
 המלס המלס המלס
 י"ב ויוני בן המכיל המלס
 ויבמחבריו דס' (דף ג:) ויבמחבריו
 חולס לא היינו גזוז לא אשכח
 שותף חלקו ר' יוני ורבנן ז'
 נאשק נח חקק בן חולס
 דקשי דבר הכי היה ופר
 ש"מ שרוא לדרק דכ"י
 וועקר דבר מגידול
 קדשי גזוז מגידול
 דמחבריו (דף ה:) דליכיש
 לם הוא ר' ר' ופסחא מגיל
 אף אסורא דרבנן מחקק
 שותף ונאשק ר' ר' אלא
 בן מחקק מלס למקס ש"מ
 יידי דהוא אדם הקא (ו"ה)
 בן דרישט או לכתלה קלמור
 דמלס (דף ז') חו דיעדנ
 גזוז חו חו חו חו חו
 (סס) גמי שרי שחירו ח'
 קפיד בקר אף ככל ענין
 הלכה כמחור אלא הוא
 חו עוקר דבר מגידול כלא

אם את השער נכר אי לכתחלה או דיעבר והא
לש לא ידעו מקומה ויש שדוים לישב מ
ישיבה או לאי דאי תלש לא היינו נרוס
לכאן כדי לראות הכוס לא שיי אלא אם

ויבטע ליה טעם. דהא בטלה
ברבן. ואלוהא דר"ש פשיטא
עון וכו"ש ילדה וכו"ש דלאו מינה
מא וכו"ש דלאו מינה
עון הבטורה: או דלמא דלאו
מרחמא. והבא אחריו כבוד
פ' החינו' לומר כן. או חל

הוא מרחמא הא ודאי מותר
לא אלא א"כ) תימני לומר
והאי דפטר ליה מבטורה
האי (ללאן) ידידה אחרינה
אבל האי דסריך בתרה לא
דדידה הוא ה"מ דמינה אבל
לא והאי חזיר ודאי צנה הוא

באריסל: **מרת'י** טושה
קוסיץ. מפנה אה השער
אלה למקום שחשית הסכין;
השער. נלכו ונלכו
עין משום חלדה ולא אמרין
זה הכסדר: **נלכד של** ויזנו.
עין גזיה עבד בקדשם אלא
ויכן כש הזמר מנחנו ודמסא
(ס) **מוס**. להראותו לחסד:
גדו ב"ע. בביתם חולין
יטעו (עבד) למעשר דא: ולא
גזוז. ויכרד גזיה הוא דלסוק
גזוז. ולא מנח: **של**
לחלש אלא מפנהו וימשכו
ן אה מלש: **דבב** אה
אל. למחידים דבב אה אומר
יה לכו הלכה דבבי ויסי:
לכו. אלא טעמא:

להו' כנגדו ביום טוב
דרכ כנגדו ביום טוב
מותר

אסור וקאיא דנכלו יום שני
מחמתין קאמרו וכן שלא
אסור דאמרינן גמ' אסור
בכור לא מצי למיבעי מדי
גזוז וליכא איסורא דאורייתא
מחמתין או למעו' בכבור נמי
מוכח בסמותא דקאמרו ומה
היינו עובדי ויזיוס טוב היינו
ע' במגני' הוי מחמתין הי'
י' כן המכוסל לא סבר כרבי
דאמרינן דחולא פלוגא ומה
זאמנו עובדי דמיתא גזוז
ט' משנה ר"ו וצביה (דף כג.)
וד' דרשתי ע' ל' דלא קרי
דרשתי הנו (דף קל.) דלא
לקמן מדמיין דאיה מפרה
י' אנשור קדשי ברח הבית
י' מחמתין דרבען שרי נמי
יסורינן הללו דאורייתא בשום
דמקור רבנן ענין דאורייתא
בשום דמחלה שבת לרס הוא
כ' יסורה דמקלקל הוא
אסור כ' יסורה ד' מחמתין
ט' (פאה כ"ג) אסור כ' יסורה
נ' גרייה איכא לפרש מאס
אח השער לראות אח מקוס
ואו מחלה ששילוט מחמתין
ל' יחינו מחמתין כן נראה
דלקמן דמקור כגודי דייט'
דמקלקל שחיתו דיום טוב:
או משום דבר שאין מחמתין
א"ע' דחולא ש' היינו גזוז
י' יחין שחיתו י' טוב:
מסוכר

דומיא היינא זכרשא ויל דוקא דיעבד
שאנין דקבעי אי דבי שאין מתכין מותר
ור שרי למתחלה יא היינא גזל לאו פסק
א ייזנו ממקורו ע"פ:

מסורת הש"ס

(א) ובמשנה שנמשניות התולש
וע' תי"ט, (ב) חס' חס' ל"ק
ורא חס, (ג) ל"ק (ד) מ"ז ל"ק,
(ה) דש"א מ"ז, (ו) ל"ק דלמור
רכ ל"ק, (ז) ל"ק מ"ז, (ח) משנה
דלא היו פליגות כדלעיל וכמה
ל"ק, (ט) כשנשף את החללים
(י) ל"ק, (יא) ל"ק, (יב) ודחי
ל"ק, (יג) חס' חס' דכר שאל
מתבין הוא ומוקלחל כדלעיל
ל"ק, (יד) ודחי דלמור גבי ל"ק.

הגהות הב"ח

(א) במשנה וכן התולש
יצי המום: (ב) רש"י ד"ה
לחיות מקום המום:

גליון הש"ס

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

ה' צ"ה ז"י רבינו זמנא יולדת השמיני ליה זכ"ה ז"י רמ"ה ז"ל בליל כ"ה לרב רח"ל